

T. Ivančić: Za umorne

Autor Administrator

ZA ODMOR JE POTREBNO OBRAĐENJE

Iz knjige:

Za umorne, Tomislav Ivančić, Tevizija

...Suvremeni čovjek boluje prvenstveno zbog toga što je neprestano u stresu, u nevoljama, naporima, brigama i nesigurnostima. Život mu je posvuda ugrožen. U automobilu, na cesti, na ulici, ispod prozora zgrada, svugdje te netko može napasti, nešto ti se može dogoditi. Velike brzine u zrakoplovu, automobilu i drugdje također uzrokuju nevolje za naš organizam...

* * *

Svakome je potreban odmor kao i posao, potreban mu je san kao i java, noć kao i dan. Na odmoru on prima snagu od Boga i iz prirode da bi mogao biti čovječiji i uspješniji.

Da bi se čovjek mogao odmarati potrebno je naći način za odmor. Kao što svatko mora napustiti razmišljanje, hodanje i rad te potpuno uroniti u stanje sna, odmora, bezbrižnosti, prepuštenosti – tako je i u svakom odmoru. Potrebno je odložiti brigu, prijatelja, roditelja, rođaka, svojih poslova, tjeskoba, bivših misli, uspjeha i neuspjeha. Čovjek treba biti u miru, tamo gdje sebe izgrađuje. On mora prestati imati, a početi postojati.

Odmor je stoga prekid sa starim i stupanje u novo. U Svetom pismu se kaže da Bog govori svome

narodu da æe ga odvesti u pustinju i pro-govoriti njegovu srcu. Tad æe ga narod èuti, obratiti se i opet biti narod koji ima Boga, da bi Bog imao svoj narod. Osluškivanje Boga u srcu neæe uspjeti onome tko se najprije ne odrekne svega & to ga uznemiruje. Da bismo na površini vode ogledali za svoje lice potrebno je èekati da se ona potpuno smiri. Želimo li sebe vidjeti u ogledalu potrebno je najprije obrisati površinu s površine toga ogledala. Tako je i s dušom. Ona plaèe, nezadovoljna je, za neim teži. Potrebno je najprije odagnati od sebe osjeæaj krivice, priznati grijehe i okajati ih, oprostiti svima koji su nam nanijeli rane i povrijedili nas, potrebno je svega se odreæi i prihvatiti nov život koji dolazi ususret. Tako odmor postaje novi zaokret, ali i nova kreativnost u nama.

Suvremeni

čovjek boluje prvenstveno zbog toga & to je neprestano u stresu, u okovima, nape-tostima, brigama i nesigurnostima. Život mu je posvuda ugrožen. U automobilu, na cesti, na ulici, ispod prozora zgrada, svagdje te netko može na-pasti, ne& to ti se može dogoditi. Velike brzine u zrakoplovu, autmobilu i drugdje takoðer uzrokuju & ok za na& organizam. Nov naìn života, pun napetosti i brzine, nova hrana, èesto neprirodna, nova piæa, buka, prejaka glazba, tablete & sve to stvara stres u organizmu i on traži pomoæ.

Za to je

potreban odmor. Ali zato je na odmoru nužno odreæi se prijašnjeg života i naèiniti zaokret. Na odmoru prvenstveno treba uvidjeti & to ti je najvažnije u životu. Treba pronaæi stabilnu toèku, o & to se može& osloniti, pronaæi ono sigurno da bi sve oko toga postalo dobro. Želimo li se odmoriti neæemo moæi mimoæi Stvoritelja svijeta. Samo je on sigurno tlo. Sve ovisi o njemu, on vodi ljudsku povijest i o njemu ovisi kako æe nam biti u životu. Prepusti& li se sustavu, mehanizmu dru& tva, nesigurnosti povijesti, posla i partnerstva s ljudima, tad æe& doživljabati & okove i sve veæu slabost organizma. Prepusti& li se Bogu tad æe& osjetiti da se sve slaže prema dobru jer »Bog s onima koji ga vole suraðuje na dobro«, kaže sv. Pavao.

Taj se

preokret treba dogoditi u du& i u tijelu. Potrebno se zato hraniti drugaèije, iæi drugaèije na poèinak, drugaèije ustajati, mirno hodati, usporiti korak, pratiti disanje, zapažati oko sebe svaku sitnicu, zadržati se na njoj, uživati u prirodi i tako postupno dopu& tati organizmu da dođe k sebi. No, jo& je važnije opustiti du& u. Treba s nje skinuti terete i brige, krive odluke, predrasude, negativne misli, strah od neuspjeha, od nevjernosti, strah od nesreæe i bolesti. Treba& skinuti sa sebe sve & to te ti& ti, svaku krivicu, umor, želju da svakako mora& uspjeti, biti prvi, da mora& u životu uèiniti ne& to veliko, da mora& biti kao drugi & jer to nije tvoja narav. Bog te nije takvog stvorio. Biti savr& en, u skladu s mehanizmima koje je Bog stavio u tebe, s inteligencijom i osjeæajima koji su tvoji, s tvojim životom i tvojom naravi & to znaèi odmarati se.

Opet æe&

morati oprostiti sebi, oprostiti i drugima, onda æe& zamoliti svoj organizam i

svoju dušu da ti oproste, zamoli i druge da ti oproste, a onda pođi onim putem kojega si na odmoru odabrao za svoj život, da te usreæuje i da svima oko tebe omoguæuje da nešto veliko i lijepo uèiniš i za njih.

Odmaraj se
èešæe da bi stalno mogao ispravljati svoj životni put.